

[Westerby.]

siger i dag, og det, som hans kollega det ærede medlem hr. Poul Møller har sagt under tidligere forhandlinger om afgiftsbuketterne. Jeg tror, det vil være rigtigt at indføre det princip her i tinget, at man, når man ønsker udgifterne forhøjet på et eller andet punkt, aldeles omgående søger at skaffe dækning derfor, og jeg vil gerne komplimentere det konservative folkeparti for, at der muligvis her er en antydning af en ny politisk linje. Det vil som sagt næppe i dag, efter at finansloven er vedtaget og der i den er angivet en bestemt beløbsramme, være muligt at nå frem til en højere beløbsramme.

Men i øvrigt tror jeg ikke, det er rigtigt at betragte landbrugsordningerne alene ud fra spørgsmålet om beløbsrammen. Det er, som om det ligger i luften, at afgørelsen bliver truffet ud fra to synspunkter: hvor meget under man landbruget, og hvor meget mener landbruget at have ret til at få fra det øvrige samfund? Jeg tror, det ville være rigtigere at nærme sig disse problemer mere lidenskabsløst og afslappet og mere se på, om det, vi giver til støtte for landbruget, i den givne situation kan virke så produktivitetsfremmende, at landbruget i en vanskelig tid vil kunne stå på egne ben; det er jo det mere end noget andet, som danske landmænd tracter efter. Det er sikkert rigtigt, at man senere må nå frem til, at et meget højere beløb stilles til rådighed for landbruget til produktivitetsfremmende formål, end det, der indeholdes i dette lovforslag. Men dette vil ikke være muligt i dag allerede af den grund, at der næppe vil være nogen chance for, at man kan få skaffet den fornødne dækning.

Derfor kan jeg støtte det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. H. C. Toft m. fl., om, at afsætningsloven skal optages til revision allerede om 1 år. Det giver både en mulighed for at justere bistandsordningerne til landbruget, afhængigt af hvordan udviklingen er på markederne, og en mulighed for at give ordningerne et sådant indhold, at støtten får et mere produktivitetsfremmende sigte. Derfor vil jeg støtte dette ændringsforslag.

Derimod mener jeg ikke at kunne støtte det ændringsforslag, som er stillet af det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen

m. fl., om at der skal gives et større beløb til dispositionsfonden og et større beløb til rationaliseringer. Jeg tror ikke, det vil være forsvarligt i dag, hvor der ikke er de fornødne muligheder for dækning. Sagen havde stillet sig i et helt andet lys, hvis vi havde sørget for mulighed for at skaffe denne dækning, og jeg beklager, at man ikke for længe siden har optaget forhandlinger mellem de interesserede parter og i særlig grad med regeringen om at skaffe de fornødne midler til en virkelig produktivitetsfremmende politik til gavn for landbruget og hele samfundet.

Hvad kornordningen angår, er der jo to tendenser. Det radikale venstres ordfører, det ærede medlem hr. Svend Haugaard, har givet udtryk for, at lovforslaget med de foreslåede ændringer vil give for meget, og venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget har givet udtryk for, at det giver for lidt. Jeg mener, at det forslag til en kornordning, som er fremsat af regeringen, giver en passende balance imellem de forskellige brugsstørrelser og imellem de forskellige geografiske områder i landet og i det hele taget giver en passende ordening med henblik på kornprisen indvirkning på produktionens omfang, så dette lovforslag kan jeg gå ind for.

Holger Eriksen: Jeg skal ikke beskæftige mig med detaljer hverken i de lovforslag, der er til behandling, eller i ændringsforslagene dertil, men derimod med det rent principielle, nemlig om subsidierne til landbruget er rimelige, og om de ydes på den for samfundet mest hensigtsmæssige måde.

I og for sig har det rent saglige aldrig været i forgrunden, når det drejer sig om støtteforanstaltninger til landbruget. Afgørelsen har været truffet ud fra politiske styrkeforhold og i sin tid yderligere under hensyn til den pression, der gennem en leveringsstrejke blev øvet mod den lovgivende myndighed. Et hovedargument har imidlertid altid været, at priserne i fællesmarkedet lå langt højere end her, hvilket har fået mange landbrugere til at tro, at det flyder med mælk og honning for landbrugerne inden for dette område, og at rentabiliteten for deres brug altså er langt bedre end den, vore bønder kan regne med. Dette modsiges jo af den omstændighed,